

PRESERVATION POLICY

Het Nieuwe
Instituut

PRESERVATION POLICY

Versie 1.0,
20 augustus 2018

Marcel Ras,
Projectleider Project Inrichting Digitaal Archief

in opdracht van Behrang Mousavi,
General Manager Erfgoed

INHOUDSOPGAVE

Inleiding 3

Context 4

Doel van de Preservation Policy 5

Over welke informatie gaat de Preservation Policy 6

Wat verstaan we bij Het Nieuwe Instituut onder preservering? 7

Standaarden en verantwoordelijkheden 9

Standaarden 9

Verantwoordelijkheden van de beheerder 10

Wettelijke kaders 11

Implementatie 12

Richten 12

— *Toepassen OAIS model* 12

— *Kwaliteit* 12

— *Kostenmodel* 12

— *Certificering Trustworthy (Digital) Repository* 12

— *Bestaan en continuïteit* 13

— *Open data* 13

— *Keuzes Maken 2.0* 13

Inrichten 13

— *Submission agreement* 13

— *Designated community* 13

— *Open source en open standaarden* 13

— *Metadata* 14

— *Bestandsformaten en essentiële kenmerken* 14

— *Automatisering* 14

— *Compressie* 14

— *Beschikbaarstelling* 14

— *Encryptie en toegangsrechten* 14

— *Inhoudelijk, technisch en functioneel beheer* 14

Verrichten 15

— *Pre-ingest* 15

— *Ingest* 15

— *Storage* 15

— *Datamanagement* 15

— *Preservationplanning* 16

— *Access* 16

— *Administration* 16

Koppelingen 17

INLEIDING

Het domein van digitale preserving strekt zich uit over de gehele levenscyclus van digitale objecten. Dat wil zeggen over alle processen rond creatie, verwerving, selectie, verwerking, opslag, beheer en het verlenen van toegang tot dat object. Een dergelijke reikwijdte vraagt om de zorgvuldige inrichting van een omgeving waarin de processen zich gecontroleerd en in samenhang met elkaar kunnen afspelen. Aan de eisen van zo'n omgeving wordt voor een belangrijk deel tegemoetgekomen door het standaardiseren, formaliseren en documenteren van digitale objecten, metadata en de workflows waarbinnen deze verwerkt, opgeslagen en toegankelijk gemaakt worden. Maar dat is niet het enige dat geregeld moet worden.

In 2015 is er door TNO een onderzoek uitgevoerd naar de mate van volwassenheid, de mogelijkheden en benodigde acties voor Het Nieuwe Instituut om de uitdagingen rond verwerving, verwerking en duurzaam beheer van born-digital archieven het hoofd te bieden⁽¹⁾. De bevindingen en aanbevelingen uit dit onderzoek kunnen worden beschouwd als het startpunt voor de activiteiten van Het Nieuwe Instituut op het gebied van duurzame toegang tot digitale collecties. Een belangrijke eerste stap is de inbedding in de organisatie en het beleid van de organisatie. De preservation policy van Het Nieuwe Instituut zorgt voor strategische en tactische inbedding van de preservingactiviteiten van Het Nieuwe Instituut.

Een preservation policy is echter geen statisch document, het dient een langetermijnperspectief te hebben en in te kunnen spelen op veranderingen binnen en buiten de organisatie. De preservation policy van Het Nieuwe Instituut is een dynamisch document dat de hoofdlijnen van beleid ten aanzien van digitale preserving beschrijft en een koppeling vormt met nadere uitwerkingen zoals een file format policy, toegangsbeleid, selectiebeleid, ICT-beleid, etc.

De preservation policy van Het Nieuwe Instituut is een beleidsplan waarin wordt aangegeven hoe Het Nieuwe Instituut de digitale informatie die het beheert authentiek, veilig en bruikbaar houdt. De policy bevat tevens voorwaarden voor producenten van digitale informatie die helpen om digitale informatie efficiënter en effectiever door de tijd heen mee te nemen. Zodat ook de (toekomstige) gebruiker over deze informatie kan beschikken. Daarnaast geeft deze policy aan waar de verantwoordelijkheden liggen binnen de organisatie.

(1) Michel Emde, Michiel Stornebrink, Henk Wiersema, *Born Digital Preservation bij Het Nieuwe Instituut*. TNO report, TNO 2015 RI0806. 1 June 2015. In opdracht van Behrang Mousavi, General Manager Erfgoed.

CONTEXT

Het Nieuwe Instituut beoogt, aan de hand van actuele ontwikkelingen, met zijn activiteiten zowel de publieke waardering voor de cultuur-maatschappelijke betekenis van architectuur, vormgeving en digitale cultuur te verhogen, als ook de wisselwerking tussen deze disciplines te versterken⁽²⁾. Zo luidt de missie van Het Nieuwe Instituut.

Vertaald naar het profiel betekent dit dat Het Nieuwe Instituut een ondersteunende instelling is met sectorale taken. Het opereert in het werkgebied van de creatieve industrie, en doet dat als Rijksarchief voor de Nederlandse Architectuur en Stedenbouw, als Museum voor Architectuur, Design en Digitale Cultuur en als Agentschap voor Architectuur, Design en Digitale Cultuur. Research & Development vormt de verbinding tussen deze rollen⁽³⁾.

Uit de missie, taak en verantwoordelijkheden van Het Nieuwe Instituut volgt automatisch een conserveringsverplichting. Alleen daardoor is Het Nieuwe Instituut in staat blijvende toegang te verlenen aan zijn gebruikersgroepen. Deze missie is het vertrekpunt voor het beleid en de strategie die Het Nieuwe Instituut zal hanteren ten aanzien van duurzame digitale conservering. Vanuit het waarom (met welk doel), het wat (welke materialen) en het voor wie (de gebruikers) zal het hoe van behoud van digitale collectie bij Het Nieuwe Instituut worden ingericht.

Om deze taak uit te kunnen voeren werkt Het Nieuwe Instituut aan de ontwikkeling en implementatie van een digitale voorziening voor beheer en beschikbaarstelling van zijn digitale archieven. Deze voorziening wordt ontwikkeld in het kader van het Project Inrichting Digitaal Archief (PIDA) en behelst de infrastructuur en voorzieningen die hiervoor nodig is. Ontwikkeling en implementatie van een digitaal archief bij Het Nieuwe Instituut volgt een stap-voor-stap benadering. De eerste stap is de inrichting van een 'digitaal archief laboratorium' waarmee praktische ervaring opgedaan wordt met de verwerking van digitale archieven. Deze benadering is noodzakelijk vanwege de complexiteit van het te verwerken en te beheren materiaal.

(2) https://hetnieuweinstituut.nl/sites/default/files/beleidsplan_het_nieuwe_instituut_2017-2020.pdf, p. 2.

(3) https://hetnieuweinstituut.nl/sites/default/files/beleidsplan_het_nieuwe_instituut_2017-2020.pdf, p. 3.

DOEL VAN DE PRESERVATION POLICY

Digitale informatie is een breed begrip. Niet alleen in termen van collecties, maar ook als het gaat om materialen en bronnen. Digitale informatie duurzaam toegankelijk maken én houden kent grote uitdagingen:

- De voortdurende veranderingen in media en technologie;
- De grote variatie aan gebruikte softwareformaten, bestandsformaten en informatiedragers;
- De exponentiële groei van digitale informatie;
- De vraag welke informatie er bewaard moet worden;
- De complexiteit van informatieobjecten in vorm, structuur, samenhang en afhankelijkheid;
- Het bieden van toegang tot informatieobjecten met voor de gebruiker relevante contextinformatie.

Met deze preservation policy wordt verantwoording afgelegd over de definitie en aanpak van preservering door Het Nieuwe Instituut. Dit is gericht aan:

- Intern: medewerkers, management en raad van toezicht van Het Nieuwe Instituut
- Extern: archiefvormers (als leveranciers van archieven), onderzoekers, eindgebruikers, subsidieverstrekkers, samenwerkingspartners.

OVER WELKE INFORMATIE GAAT DE PRESERVATION POLICY?

De preservation policy van Het Nieuwe Instituut gaat over alle digitale informatie die Het Nieuwe Instituut in beheer neemt. Daarbij onderscheiden we:

- Door Het Nieuwe Instituut zelf gedigitaliseerd materiaal;
- Born-digital materiaal;
- Informatie over de collecties /archieven van Het Nieuwe Instituut.

Een aantal belangrijke uitgangspunten zijn:

- Het onderscheid tussen gedigitaliseerde archieven en born-digital archieven is niet van belang voor de conserveringsfunctionaliteiten op zich. Mogelijk vraagt het wel om andere functionaliteiten ten aanzien van kwaliteitscontrole, metadatering en de eisen en restricties voor toegang.
- Deze preservation policy gaat niet over de bij Het Nieuwe Instituut aanwezige papieren archieven. Echter, wanneer daaraan draagbare media zijn toegevoegd, is de policy weer wél van kracht, met dien verstande dat voor de preservatie hiervan een projectmatige aanpak voor de verwerking van de digitale erfenis noodzakelijk is.
- Deze preservation policy beperkt zich tot het digitaal archief van Het Nieuwe Instituut zelf. Op termijn zal het beleid ook gaan over zogenaamde 'preservation in place'. Dat wil zeggen het uitbesteden van preservatie aan derden.
- Deze preservation policy gaat niet over het selectievraagstuk (welke inhoudelijke keuzes maken we bij verwerven van collecties?), maar is wél afhankelijk van gemaakte keuzes daarin.
- Deze preservation policy beschrijft ook niet het beleid ten aanzien van toegang en doelgroepen, maar ook hier geldt dat er een sterke afhankelijkheid is van de daarin gemaakte of te maken keuzes.

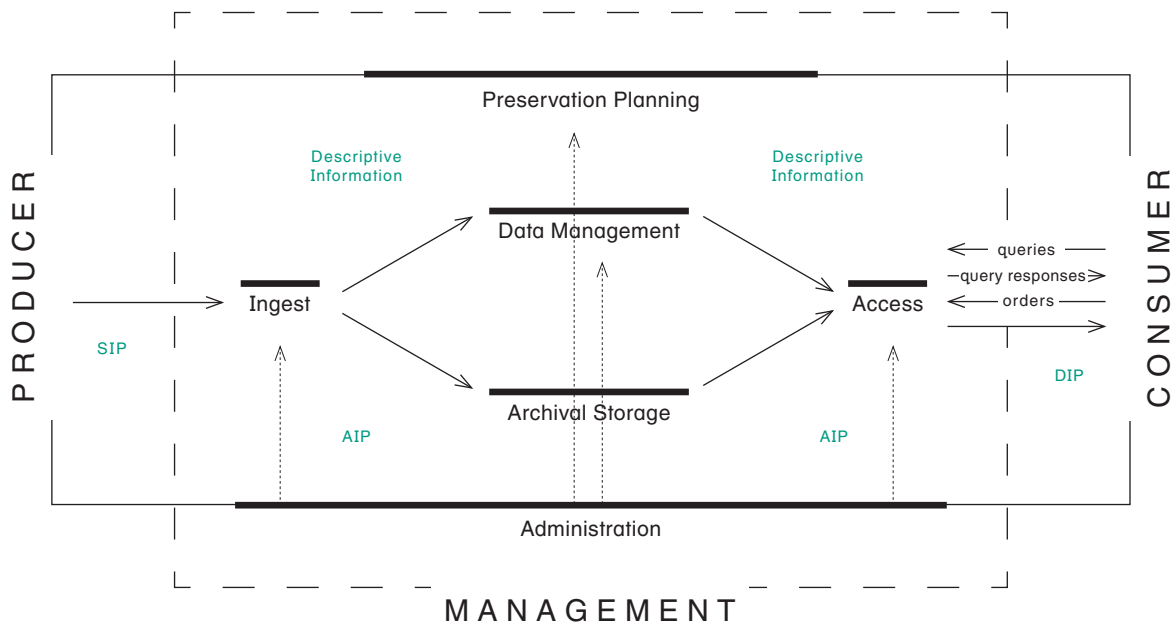
WAT VERSTAAN WE BIJ HET NIEUWE INSTITUUT ONDER PRESERVERING?

Het is van belang om het begrip ‘preservering’ goed te omschrijven. Op die manier kan de reikwijdte worden bepaald en kunnen de verantwoordelijkheden worden benoemd. Daarna kunnen de noodzakelijke activiteiten worden vastgesteld.

Het Nieuwe Instituut definieert ‘preservering’ als⁽⁴⁾:

Het op zodanige wijze vastleggen, bewaren, beheren en beschikbaar stellen van digitale documenten (in de brede zin van het woord), dat deze ook na verloop van tijd raadpleegbaar, toegankelijk en authentiek zijn.

Aan de basis van deze definitie ligt het referentiemodel voor een “Open Archival Information System Reference Model” (OAIS). Dit standaardwerk uit 2002 definieert de kaders en procedures voor het bewaren van digitale informatie. Het OAIS-model benoemt de functies die nodig zijn voor duurzaam beheer en geeft een gemeenschappelijke terminologie⁽⁵⁾.

- (4) Deze preservation policy hanteert de terminologie zoals deze wordt gebruikt door de internationale preservation community en zoals beschreven in de ISO norm ISO 14721 Space data and information transfer systems – Open archival information system (OAIS) – Reference model.⁽⁵⁾ https://hetnieuweinstituut.nl/sites/default/files/beleidsplan_het_nieuwe_instituut_2017-2020.pdf, p. 3.
- (5) Zie voor een heldere beschrijving van OAIS: Barbara Sierman, Het OAIS-model, een leidraad voor duurzame toegankelijkheid. Handboek Informatiewetenschap, Vol. 62 (2012) https://www.kb.nl/sites/default/files/docs/sierman_oiasmodelned.pdf

De functies voor duurzaam beheer, zoals gedefinieerd en beschreven in het OAIS-model, zijn:

- Ingest: het binnenhalen van de gegevens. De gegevens bestaan uit digitale informatieobjecten en de bijbehorende metadata;
- Data management: het beheer van de metadata van de digitale informatieobjecten en het uitvoeren van controles;
- Archival storage: het opslaan van de digitale objecten;
- Administration: het coördineren van de activiteiten van de andere functies;
- Preservation planning: het plannen van het duurzaam beheer van de digitale objecten;
- Access: het afgeven van informatie aan gebruikers.

De belangrijkste aspecten bij preservering zijn:

- De aangeleverde informatie (digitale objecten en bijgaande metadata en contextinformatie);
- De gebruikte vorm en structuur van het informatieobject;
- De gebruikte techniek (soft- en hardware);
- De kenmerken die zijn meegegeven aan de informatie (de essentiële kenmerken);
- De gewenste wijze van beschikbaar stellen.

STANDAARDEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN

De preservation policy van Het Nieuwe Instituut baseert zich op een aantal standaarden. Het beleid is vormgegeven volgens de kaders waarbinnen Het Nieuwe Instituut opereert en geldt voor alle digitale informatie die door Het Nieuwe Instituut in beheer wordt genomen.

Standaarden

Bij de ontwikkeling van de preservation policy zijn wij uitgegaan van de onderstaande standaarden:

- ISO 14721 Space data and information transfer systems – Open archival information system (OAIS);
- ISO 16363 Space data and information transfer systems – Audit and certification of trustworthy digital repositories;
- CoreTrustSeal Data Repositories Requirements⁽⁶⁾
- I3008:2102 Information and documentation – Digital records conversion and migration process;
- NEN-ISO 23081 Standaard voor metadata;
- Digitaal Erfgoed Referentie Architectuur (DERA). De 2.0 versie is in september 2018 vastgesteld en gepubliceerd⁽⁷⁾.

(6) <https://www.coretrustseal.org>. Voor meer informatie over certificering en certificeringsinstrumenten, zie de wegwijzer Certificering ontwikkeld door het Netwerk Digitaal Erfgoed, www.wegwijzercertificering.nl

(7) <https://www.netwerkdigitaalerfgoed.nl/kennis-en-voorzieningen/dera/>

Verantwoordelijkheden van de beheerder

Als beheerder van digitale informatieobjecten heeft Het Nieuwe Instituut zes odfverantwoordelijkheden⁽⁸⁾:

- Afspraken maken over aanlevering. Het Nieuwe Instituut maakt afspraken met de archiefvormer van de digitale archieven. Deze afspraken hebben betrekking op de vorm waarin informatie wordt aangeleverd, en de manier waarop. Deze afspraken worden bij voorkeur vastgelegd in een submission agreement⁽⁹⁾.
- Rechten regelen. Hiervoor wordt er een overdrachtsdocument gemaakt waarin de intellectuele eigendomsrechten worden beschreven. Het Nieuwe Instituut moet acties kunnen uitvoeren om de digitale informatieobjecten duurzaam toegankelijk te kunnen houden en te bewaren. De archiefvormer moet daar toestemming voor geven.
- Gebruikers bepalen. Het Nieuwe Instituut bepaalt samen met de archiefvormer de designated community – de beoogde en toekomstige gebruikers – van de digitale informatieobjecten. De beoogde gebruikers bepalen immers de mate van toegankelijkheid.
- Informatie bruikbaar en begrijpelijk maken. Het Nieuwe Instituut zorgt ervoor dat gebruikers in staat zijn om de informatie die beschikbaar gesteld wordt te begrijpen en te gebruiken is.
- Beschadiging voorkomen. Het Nieuwe Instituut ontwerpt en werkt volgens processen die moeten zorgen dat digitale informatie niet beschadigd raakt, of verdwijnt. Er zal geen enkele informatie worden verwijderd. Het verwijderen van informatie is niet geoorloofd, tenzij de verwijdering onderdeel is van een (goedgekeurd) strategisch plan. Mocht Het Nieuwe Instituut als organisatie ophouden te bestaan, dan worden er maatregelen getroffen om de informatie veilig te stellen.
- Authenticiteit garanderen. Het Nieuwe Instituut garandeert de authenticiteit van de digitale informatie vanaf het moment van opname. Authentiek betekent: betrouwbaar, integer en bruikbaar.

(8) Barbara Sierman. "Het OAIS-model, een leidraad voor duurzame toegankelijkheid. Handboek Informatiewetenschap, Vol. 62 (2012)

(9) De submission agreement bevat onder meer afspraken over toegangsrechten en conserveringsrechten (wat mag Het Nieuwe Instituut wel en wat niet?), het tijdschema en de wijze van levering. Bij voorkeur verstrekt de archiefvormer tevens een detailbeschrijving van de context en structuur van het aangeleverde archief.

Wettelijke kaders

Het Nieuwe Instituut heeft verschillende opdrachten met verschillende daaraan verbonden doel- en gebruikersgroepen. Het Nieuwe Instituut opereert onder de volgende noemers:

- Het Rijksarchief voor de Nederlandse Architectuur en Stedenbouw
- Het Museum voor Architectuur, Design en Digitale Cultuur
- Het Agentschap voor Architectuur, Design en Digitale Cultuur

Het, voorlopige, kader van deze preservation policy is de taak die Het Nieuwe Instituut heeft als het Rijksarchief voor de Nederlandse Architectuur en Stedenbouw van Nederland. Op 1 juli 2016 is de Erfgoedwet van kracht geworden. Preserveringsactiviteiten zijn voornamelijk daarop gestoeld⁽¹⁰⁾.

(10) https://hetnieuweinstituut.nl/sites/default/files/beleidsplan_het_nieuwe_instituut_2017-2020.pdf

IMPLEMENTATIE

Dit hoofdstuk beschrijft de implementatie van de preservation policy bij Het Nieuwe Instituut op hoofdlijnen. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van het INK-managementmodel. Dit model kent drie onderdelen:

- Richten: welke koers volgt de organisatie op basis van ontwikkelingen binnen en buiten de organisatie?
- Inrichten: welke strategie en welk beleid volgen uit deze koers?
- Verrichten: welke hoofdprocessen volgen daaruit, en wat zijn de resultaten voor de diverse stakeholders?

Richten

Toepassen OAIS-model

In de preservation policy volgt Het Nieuwe Instituut het OAIS-model. Dit model wordt gebruikt voor de inrichting van de infrastructuur en benodigde processen. Het OAIS-model benoemt de functies die nodig zijn voor duurzaam beheer en geeft een gemeenschappelijke terminologie.

Kwaliteit

De basis van de preserverings-functionaliteit van Het Nieuwe Instituut is bitpreservation. Dat wil zeggen dat verworven digitale archieven in ieder geval op bit-niveau gepreserveerd zullen worden. Digitale archieven zullen zo veel mogelijk als één geheel benaderd en behandeld worden. Omvangrijke digitale archieven zullen gezien worden als “big-data” en op het niveau van enen en nullen worden gepreserveerd. Daarnaast zullen zorgvuldig geselecteerde delen van deze archieven op een hoger niveau worden beheerd. Dit noemen we functionele preservering. Informatie moet voor in de toekomst authentiek en betrouwbaar beschikbaar worden gesteld. Dat vraagt om méér dan alleen bitstream preservation. Hiervoor worden *preserveringsplannen* gemaakt. Deze bevatten uitgangspunten om te kunnen anticiperen op veranderingen, om de gevolgen van die veranderingen te kunnen bepalen en om te kunnen ingrijpen als de staat van informatieobjecten wordt bedreigd.

Kostenmodel

Wij maken ook een kostenmodel voor preservering. Dit doen we samen met het Netwerk Digitaal Erfgoed. Het kostenmodel zorgt voor inzicht in de kosten. Zo kunnen wij de kosten van preservering (in tijd en geld) blijven afwegen tegen de baten – de basiskwaliteit van de informatie.

Certificering Trustworthy (Digital) Repository

Het Nieuwe Instituut start een certificeringstraject voor Trustworthy (Digital) Repository zodra het beschikt over een operationeel digitaal archief en operationele ervaring. Een certificeringstraject zal zijn gebaseerd op de Core Trust Seal, zal niet eerder starten dan in 2020, maar niet later dan 2021. Certificering draagt bij aan de (h)erkenning van de rol die Het Nieuwe Instituut heeft.

Bestaan én continuïteit

Het bestaan van Het Nieuwe Instituut is verankerd in de Erfgoedwet voor wat betreft de rol en taak ten aanzien van de Nederlandse architectuurcollectie. Daarnaast heeft Het Nieuwe Instituut een rol ten aanzien van collectievorming en duurzaam beheer van digitale cultuur. Deze wordt in een later stadium verankerd in de preservation policy.

Open data

Het Nieuwe Instituut streeft ernaar archieven zoveel mogelijk via linked open data beschikbaar te stellen.

Keuzes Maken 2.0

Inhoudelijke selectie, verwerving en duurzaam beheer zijn gebaseerd op het collectiebeleid van Het Nieuwe Instituut. Dit wordt beschreven in het project Keuzes Maken 2.0.

Inrichten

Submission agreement

Het Nieuwe Instituut maakt afspraken met elke archiefvormer (leverancier van digitale archieven). Die afspraken gaan over de vorm waarin en de manier waarop welke informatieobjecten aangeleverd worden. De afspraken worden vastgelegd in een submission agreement. Deze sluit aan bij de huidige vorm van afspraken die gemaakt worden ten aanzien aangeleverde analoge archieven⁽¹¹⁾.

Designated community

Het Nieuwe Instituut stelt op hoofdlijnen vast wie de gebruikers van de beheerde digitale archieven zijn en bepaalt, daar waar mogelijk en wenselijk, samen met de archiefvormer de wijze van beschikbaarstelling aan de verschillende gebruikersgroepen. Voor vaststelling van gebruik en gebruikersgroepen zal Het Nieuwe Instituut zorgvuldig de wensen, eisen en het daadwerkelijk gebruik moeten monitoren. Het Nieuwe Instituut zal beleid moeten formuleren ten aanzien van toegang en gebruik van zijn digitale archieven; wie zijn deze gebruikers, welke gebruikersprofielen kunnen we onderscheiden en hoe kunnen we verschillende typen gebruik definiëren.

Open source en open standaarden

De Rijksoverheid en het Netwerk Digitaal Erfgoed stimuleren het gebruik van open data, open standaarden, persistent identifiers en open-source-software. Het Nieuwe Instituut sluit zich daar waar mogelijk bij aan.

(11) De submission agreement bevat onder meer de afspraken over toegangsrechten en preservatierechten, essentiële kenmerken van de digitale objecten, het tijdschema en de wijze van levering en een detailbeschrijving van de structuur van de aan te leveren archieven.

Metadata

Metadata is informatie over relaties tussen en informatie over informatieobjecten. Daarbij wordt er een onderscheid gemaakt tussen:

- Beschrijvende metadata. Deze beschrijven de informatieobjecten op inhoudelijk kenmerken;
- Technische metadata. Deze beschrijven de informatieobjecten zélf en zijn noodzakelijk om de lange-termijn toegang te kunnen garanderen;
- Structurele metadata. Deze beschrijven structuur van de archieven en onderlinge relaties binnen een archief.

Het Nieuwe Instituut werkt aan een Richtlijn Metadata. Hierin wordt vastgelegd welke metadata bewaard dienen te worden en binnen welke systemen en met welke onderlinge relaties.

Bestandsformaten en essentiële kenmerken

Op dit moment legt Het Nieuwe Instituut geen beperking op in het aantal, noch in het type op te nemen bestandsformaten. Hiervoor is geen wettelijk kader beschikbaar. Wel zal Het Nieuwe Instituut een lijst van voorkeursformaten opstellen. Deze lijst wordt samengesteld op basis van de ervaringen die in 2018–2019 opgedaan worden binnen de laboratoriumomgeving. Door het toepassen van voorkeursformaten, een file-format-policy, zal de duurzame toegankelijkheid van de te beheren archieven makkelijker worden.

Automatisering

Het Nieuwe Instituut doet de opname van digitale objecten zo veel mogelijk geautomatiseerd. Dat geldt ook voor het uitvoeren van het beheer, de conserveringsacties en de acties voor toegankelijkheid. Ten aanzien van bit-preserving is dat haalbaar. Wanneer we geselecteerde delen van archieven nader onderzoeken en functionele preserving toepassen zal de mate van automatisering afnemen. Hiervoor is over het algemeen maatwerk nodig.

Compressie

Het Nieuwe Instituut maakt zo min mogelijk gebruik van compressietechnieken om de kans op informatieverlies te minimaliseren. Wanneer er al compressie is toegepast bij aanlevering dan nemen we deze informatieobjecten op zoals ze aangeleverd worden.

Beschikbaarstelling

Het Nieuwe Instituut zorgt ervoor dat gebruikers de informatie die beschikbaar gesteld wordt, kunnen interpreteren en gebruiken. Dat doen we door de digitale informatie – inclusief metadata – beschikbaar te stellen via websites en -portals. Daar kan men gebruikmaken van viewers en downloadmogelijkheden.

Encryptie en toegangsrechten

Volgens het OAIS-referentiemodel moet het mogelijk zijn om toegang te geven tot digitale informatie. Daarom heeft Het Nieuwe Instituut een sterke voorkeur voor niet-ge-encrypte informatieobjecten bij aanlevering aan het digitaal archief.

Inhoudelijk, technisch en functioneel beheer

Het Nieuwe Instituut zal rollen, taken en verantwoordelijkheden voor preserving van digitale archieven in 2019 nader definiëren, beschrijven en toewijzen.

Verrichten

De hoofdprocessen zijn beschreven volgens de zes OAIS-functionaliteiten.

Pre-ingest

In deze fase voert Het Nieuwe Instituut de submission agreement uit. Er zal dan in ieder geval gecontroleerd worden op:

- De technische formaten van de aangeleverde informatieobjecten;
- De beperkingen in digitale handtekeningen, compressie en andere technische bewerkingen;
- De aanwezigheid van metadata;
- De afspraken ten aanzien van (her)gebruik en toegang.

Behalve deze controles zal er tevens een risico-inschatting bij de gebruikte formaten gemaakt worden: hoe duurzaam is het formaat? Op basis daarvan volgt wellicht al een omzetting van bepaalde formaten naar een duurzamer formaat. Beide formaten worden – inclusief de metadata – bewaard. Aan het einde van de pre-ingest is er een valide en bruikbaar submission information package (SIP). Het Nieuwe Instituut controleert de SIP via een checksum op integriteit en volledigheid.

Ingest

Bij de ingest van de SIP vinden er een aantal controles en identificaties plaats. Dit zijn belangrijke randvoorwaarden voor goed beheer en beschikbaarstelling van digitale informatie. Het gaat daarbij om:

- Karakterisatie;
- Controles op integriteit;
- Viruscontrole en check op beveiliging;
- Check op de submission agreement.

Deze controles en identificaties worden nader uitgewerkt ten aanzien van proces en te gebruiken tools hiervoor.

Storage

Voor de opslagomgeving worden de specificaties nader uitgewerkt in 2018. Deze worden gebaseerd op:

- Te verwachten aanwas van digitale archieven;
- Eisen ten aanzien van duurzame storage;
- Wensen ten aanzien van beschikbaarstelling bepalen de keuze voor storageprincipes (tiered storage, cached storage, cloud storage);
- Beschikbare financiële middelen en kosten-batenaspecten.

Datamanagement

Datamanagement is het bijhouden van de informatie over de informatieobjecten. Of anders gezegd: het bevat alle sturing, logging en rapportages op wijzigingen in de metadata, zowel in de e-Depot-voorziening en het collectiebeheersysteem, als in de informatieobjecten zelf.

Preservationplanning

Het e-Depot van Het Nieuwe Instituut zal worden ingericht zowel voor bitpreserving als voor functionele preserving. Dat gebeurt door:

- Het onderhouden van één origineel en tenminste één kopie van elke bitstream;
- Het garanderen van de integriteit van de bitstream (checksum controleren) en het instellen van een controlecyclus;
- Het kunnen aantonen en documenteren hiervan.

Daadwerkelijke implementatie van planningsfunctionaliteit en planning van preservingacties zal worden ingericht in 2019–2020 op basis van de wensen en eisen die uit het werken binnen de laboratoriumomgeving komen. Het Nieuwe Instituut zal daartoe een preservation watch functie integreren in haar digitaal archief infrastructuur. Daar waar mogelijk zal deze preservation watch functie aansluiten op een bestaande voorziening hiervoor. Mogelijk samenwerkingspartijen hiervoor zijn: CCA, Nationaal Archief, LIMA, EYE en IISG. De preservation watch functie behelst onder andere:

- Het volgen van (inter)nationale ontwikkelingen in technologie, standaarden en gebruikte hard- en software door archiefvormers;
- Het regelmatig herzien van de designated communities;
- Het uitvoeren van doen risico-inventarisaties op de informatieobjecten en metadata in het digitaal archief;
- het monitoren van de archiefvormer, consumer en de eigen organisatie op veranderingen die invloed kunnen hebben op de duurzame toegankelijkheid van de informatieobjecten.

Access

De access-functionaliteit ondersteunt het toegankelijk, leesbaar en bruikbaar aanbieden van informatieobjecten, de afhandeling van informatie- en serviceverzoeken en enkele aggregatie-vriendelijke koppelingen voor consumer interfaces, inclusief autorisatieschema's. Vanuit de koppeling met het collectiebeheersysteem en de access workflow wordt een DIP ter beschikking gesteld. Dat gebeurt stapsgewijs. Afhankelijk van de designated community of gebruiker kan de informatie op verschillende manieren beschikbaar worden gesteld. Bijvoorbeeld via een viewer of downloadfunctionaliteit. De wijze van beschikbaarstelling is afhankelijk van het beleid dat Het Nieuwe Instituut hierop heeft en de preservation watch functionaliteit.

Administration

De administration-functionaliteit levert alle diensten, services, functionaliteiten en taken voor het dagelijks beheer van alle overige functionaliteiten. Het is de spin in het web van het OAIS-archief. Administration is een (historisch) overzicht van workflows, rapportages, tools, beveiliging.

KOPPELINGEN

De preservation policy van Het Nieuwe Instituut beschrijft het beleid ten aanzien van digitale preservatie op hoofdlijnen. Nadere uitwerking van deze policy in processen en procedures zal worden beschreven in detail-documenten.

Inkadering wordt beschreven in aanpalende beleidsdocumenten, waaronder:

- Beleidsplan Het Nieuwe Instituut 2017–2020;
- Collectieplan Het Nieuwe Instituut;
- Digitalisering van erfgoed door Het Nieuwe Instituut
- ICT-beleid Het Nieuwe Instituut;
- Keuzes Maken 2.0;
- Doelgroepenbeleid.

Te beschrijven invulling van de preservation policy:

- File format policy;
- Detailbeschrijving van rollen, taken en verantwoordelijkheden;
- Beschrijving van workflows en procedures;
- Beschrijving van de essentiële kenmerken van de beheren archieven;
- Toegangsrechten;
- Beschrijving technische en functionele architectuur van het digitaal archief van Het Nieuwe Instituut.